

פתיחה להלכות לשון הרע ורכילות, לאוין

ולפעמים (יז) יש עוד לאו אחר, לפי מה שמצוי, בעוונותינו הרבים, שמדבר עליו לשון הרע מתוך פעס, ובשעת מעשה הוא מקללו גם כן, ופעמים הוא מקללו בשם אפלו בלע"ז, והוא עובר בזה על לאו גמור (ויקרא י"ט י"ד) ד"לא תקלל חרש" (וכונת הכתוב הוא אפלו חרש, וכל שכן מי שאינו חרש וכמבאר בחשן משפט בסמך כ"ז סעיף א').

הרי חשבנו שבעה עשר לאוין הרגילין לבוא על ידי ספור לשון הרע ורכילות, אפלו הוא מספר רק לישראל.

דאם הוא מלשין על ישראל בפני פותי, אסורו יותר גדול ויותר חמור, ונכנס לפעמים בכלל מסור פאשר נבאר אם ירצה השם לקמן בהלכות לשון הרע בכלל שמיני. והרבה מהלאוין הנ"ל, שחנבים עליהן מיתה בידי שמים, כמו על גנות דאלמנה ויתום ועל חלול השם, והרבה מהן שנוגע בענין עולם הבא, כגון, מלבין פני חברו ברבים ומתכבד בקלון חברו, למי שמרגיל את עצמו בעון החמור הזה של לשון הרע ורכילות, פאשר נבאר אם ירצה השם הכל לקמן.